

Post factum

No es pot pas dir que, als italians, els vinguin de nou els escàndols. Són veheiments —és una de les sorts que tenen— i a causa de les variades incidències de la seva història han protagonitzat commocions grosses. Actualment n'afronten una de molt notable: una dona de 62 anys deslliurarà d'aquí a pocs mesos una criatura engendrada amb el semen congelat del seu espòs, que va morir ara fa deu anys. No tan sols serà una Pasqua feta molt, però molt després de Rams (una insòlita inversió de la dita popular), sinó que establirà un precedent que se'ns presenta ple d'enigmes.

L'agència Efe explica, en la notícia corresponent, que el curiós embaràs ha estat possible gràcies a tècniques de fecundació assistida, un fet que així, a primer cop d'ull, sembla atemptatori contra la intimitat de la parella. Però això és el que menys importa. Queden plantejats una colla de dubtes, com per exem-

ple si, a partir d'ara, el semen haurà de portar data de caducitat, i si se n'homologaran categories amb denominació d'origen.

A més, diuen que l'úter de la futura mare s'ha hagut de sotmetre a un tractament molt complex, a causa de l'avançada edat de la senyora. ¿Què li devia passar a aquest matrimoni, per a haver de sotmetre's a unes manipulacions tan ajornades? La informació no ho explica, però és evident que devia tractar-se d'un problema greu, que pot tenir conseqüències de gran consideració. El

nen, el noi (o la noia), si tot va bé i arran de les transformacions pròpies de la creixença, provocarà fatalment rialletes malicioses quan hagi d'explicar que va néixer deu anys després de morir el seu pare legítim.

Coincidint amb aquesta estupenda novetat (local, de moment) el papa ha dit que al paradís no hi haurà procreació. Confesso que jo ja m'ho pensava, i estic segur que la creença general va en aquest sentit.

Però la ciència no s'està ni un moment quieta i els sistemes de congelació es van perfeccionant cada vegada més. Vindrà un moment en el qual ningú no s'atrevirà a posar les mans al foc en defensa de cap veritat, per por que el foc no sigui el de l'infern.

Pere Calders